

Mál nr. 420/2013
M og
V vegna ábyrgðartryggingar G.

Umferðaróhapp 7. desember 2012 við framkvæmdir á Hlíðarvegi í Vestmannaeyjum.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. desember 2013.
2. Bréf V dags. 16. desember 2013 ásamt lögregluskýrslu vegna málsins.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að tjón varð á bifreið M þegar hún ók að hluta ofan í skurð á Hlíðarvegi þar sem starfsmenn G unnu að framkvæmdum þann 7. desember 2012. Í bréfi Vátryggingafélags Íslands hf. kemur fram að félagið hafi viðurkennt bótaskyldu úr kaskótryggingu M hjá félaginu vegna tjóns á bifreið hennar í tengslum við þetta atvik. M gerir hins vegar kröfu í ábyrgðartryggingu G hjá V vegna sama tjóns og telur að G beri skaðabótaábyrgð á skemmdum á bifreiðinni og eigi að bæta tjónið að fullu. Í bréfi V frá 16. desember 2013 kemur fram að fallist hafi verið á greiðsluskyldu V vegna skaðabótaábyrgðar G með þeim fyrirvara að félagið telur að meðábyrgð M sé til staðar og af þeim sökum greiðist einungis helmingur tjónsins úr ábyrgðartryggingu G.

M telur að hún eigi ekki að bera hluta tjóns síns sjálf þar sem G hafi vanrækt skyldur sínar um að merkja vinnusvæði með fullnægjandi hætti. Þess hafi ekki verið gætt að merkingar um vinnusvæði framundan væru fyrir hendi en reglur geri ráð fyrir að það sé gert í 50-100 metra fjarlægð frá vinnusvæðinu. Þó merkingar með keilum hafi verið rétt við skurðinn sem M hafi ekið ofan í bendir M á að það hafi verið dimmt á þeim tíma sem tjónið varð og endurskin á keilunum blandast við endurskin ljósa bifreiða sem ekið var á móti M í greint sinn. Það hafi því ekki verið unnt að koma í veg fyrir tjónið af hálfu M sem kveðst hafa rólega og ekki vitað fyrirfram af vinnusvæðinu.

V vísar til þess að M hafi ekið á 40 km/klst hraða í umrætt sinn þar sem hámarkshraði sé 50 km/klst og hafi ekki náð að stöðva bifreið sína eftir tjónsatvikið fyrr en um 10 metrum frá skurðinum. Það bendi til þess að hraði M hafi verið of mikill miðað við aðstæður. Sérstaklega þegar litið er til birtuskilyrða á vettvangi og þess að M kveðst hafa blindast af ljósum bifreiða sem á móti komu.

Álit.

Ekki er ágreiningur um skaðabótaskyldu G í málinu eða rétt til greiðslu bóta úr kaskótryggingu M hjá Vátryggingafélagi Íslands hf. Ágreiningur er eingöngu um meðábyrgð M vegna umferðaróhapps þegar hún ók að hluta í skurð sem ekki hafði verið merktur með fullnægjandi hætti.

Af gögnum málsins má ráða að starfsmenn G hafi ekki hagað merkingum með fullnægjandi hætti vegna þess skurðar sem M ók að hluta ofan í. Ekki var varað við umræddum skurði fyrr en rétt áður en komið var að honum. Þær merkingar sem voru þó fyrir hendi voru, skv. ljósmyndum af vettvangi, þess eðlis að þær girtu rækilega af umræddan skurð og voru með glitmerkjum. Með hliðsjón af ökuhraða M í greint sinn m.v. þau birtuskilyrði sem voru fyrir hendi, framburð vitnis og almennrar kröfu um aðgát við akstur verður ekki annað ráðið en að tjón á bifreið M megi að hluta rekja til aðgæsluleysis hennar sjálfar. Verður henni því gert að bera helming tjóns síns sjálf vegna meðábyrgðar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu G hjá V sem nemur helmingi tjóns á bifreið hennar.

Reykjavík 22. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.